

[Korsgaard.]

lig.) ... Saa kan jo ogsaa Offentligheden faa Lov at snakke med om, hvorvidt det er god Tone, at Landbrugsministeren, naar man taler til ham, ganske rolig sidder og taler med en anden. Det bliver Befolkningens Sag at tage Standpunkt dertil. Jeg troede for øvrigt ogsaa, at Formanden i givet Tilfælde kunde anmode om at faa Ro i Salen.

Jeg fortsætter og siger: Er det nu absolut givet, at Foderstoffer i ganske særlig Grad har den Forbindelse med Problemet, som Landbrugsministeren paastaar de har? Jeg kan ikke faa Øje paa det. Naar man har staaet over for Spørgsmaalet Korntold, er jeg ikke klogere, end at de, der har været herimod, eller i hvert Fald den største Del af dem, er Husmænd, kort sagt de kornkøbende, ud fra den Betragtning naturligvis, at en saadan Told var til Skade for deres egne Interesser. Men hvad bruger de Landboere, som her er Tale om, stort set Fødemidler, om jeg saa maa sige, til? Mig bekendt til Svineproduktion, til denne Produktion i langt højere Grad end til Kvægproduktion. Men hvad bruger man da som Foder til Svinene? Mig bekendt bruger man Korn og i meget ringe Grad Foderstoffer.

Det at gøre Kornet dyrt vil jo sige, at de, der har brugt Korn, bliver interesseret i paa anden Maade at tilvejebringe Foderenheder, der kan erstatte Kornet, og efter min Mening kan Sukkerroer i temmelig høj Grad, og maaske i endnu væsentlig højere Grad Kartofler, gøre dette. Jeg kan da ikke begribe — og en Række Mennesker, som man dog ellers mener har en nogenlunde god Forstand, staar jo bag ved Kommissionens Udtalelse —, at Landbrugsministeren uden videre tør sige: Jeg tror, det er saadan! Er han den højeste Sagskundskab paa Landbrugets Omraade? Han er det ikke, og jeg er det ikke, men det kunde dog være interessant at faa en virkelig landbrugskyndig Bedømmelse heraf. Efter mine Begreber taler Sandsynligheden for, at en høj Kornpris vil foranledige, for at sige det enkelt, Husmanden til at dyrke noget, der kan erstatte det Korn, han ellers skulde købe, og det kan han altsaa skaffe sig ganske specielt ved at avle flere Kartofler.

Jeg tror indtil videre, at den Kommissionsbetænkning, der foreligger, og som Kommissionens samtlige Medlemmer maa hæfte for — jeg husker meget vel, at den nuværende højtærede Handelsminister vilde løbe fra sit Ansvar lige foran Valgkampagnen, maaske paavirket af den højtærede Landbrugsminister, jeg kan ikke se, han kan gøre det, for naar man er med til at fremsende et saadant Aktstykke, bærer man naturligvis et Medansvar for det —, altsaa indtil videre tror jeg, at denne Kommissionsbetænkning, som sagt, er forstandig, og jeg maa i hvert Fald henstille af Hensyn ogsaa til de Mænd, der har sat deres Navne under den, og som jo dog ikke er Mænd fra Gaden, men tværtimod er Mænd, der har ofret ikke ringe Tid derpaa, at de faar dette Problem bedømt af de mest sagskyndige paa dette Omraade — og til disse behøver Landbrugsministeren dog i hvert Fald ikke at høre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Smørum: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

I Skrivelse af Dags Dato anmoder Statsministeren om, at der maa blive foretaget Valg af et nyt Medlem til Danskislandsk Nævns danske Afdeling for Tiden indtil 30. November 1942 i Stedet for fhv. Undervisningsminister F. Borgbjerg, der er afgaaet ved Døden.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han i Dag i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 97 af 18. April 1910 om Notarialvæsenets Ordning i København.